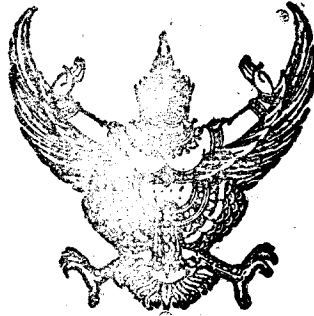

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๐

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(ฉบับชั่วคราว)

ตราไว้ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๕๐

รังสิต กรมหมื่นชัยนาทนเรนทร

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้
ประกาศว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ตราไว้
และได้ใช้เป็นกฎหมายปกครองประเทศชาติมาตั้งแต่ พ.ศ.
๒๔๓๕ และได้มาเปลี่ยนแปลงแก้ไขประกาศใช้เป็น

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๙ พฤศจิกายน ๒๔๘๐

ฉบับใหม่เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ นั้น นับว่าเป็นรัฐธรรมนูญ
ที่เหมาะสมกับประเทศไทยในกาลสมัยที่ล่วงแล้วมา

บัดนี้ประเทศไทยตกอยู่ในภาวะวิกฤตกาล ประชาชน
พลเมืองได้รับความลำบากเดือดร้อน เพราะขาดอาหาร
ขาดเครื่องนุ่งห่ม และขาดแคลนสิ่งอื่น ๆ นานัปการ เครื่อง
บริโภคและอุปโภคทุกอย่างมีราคาสูงขึ้น กว่าแต่ก่อนเป็น
อันมาก เป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมทรามในศีลธรรมอย่าง
ไม่เคยมีมาแต่กาลก่อนขึ้นในประชาชน บรรดาผู้บริหาร
ราชการแผ่นดิน และสภา ไม่อาจดำเนินการแก้ไข สิ่งที่ไม่ดี
ให้กลับเข้าสู่ภาวะอย่างเดิมได้ การดำเนินการของรัฐบาล
และการควบคุมราชการ ฝ่ายบริหาร ของรัฐสภา เพื่อ
มุ่งหมายที่จะช่วยกันแก้ไขให้ดีขึ้น ตามวิถีทางที่กำหนดไว้
ในรัฐธรรมนูญฉบับนั้น ไม่ประสพผลดีเลยแม้แต่น้อย
เป็นการผิดหวังของประชาชนทั้งประเทศ และตรงกัน
ข้ามกลับทำให้เห็นว่า การแก้ไขทุกอย่างเป็นเหตุที่ทำให้
ประเทศไทยทรุดโทรมลงเป็นลำดับ ถ้าจะคงปล่อยให้เป็น
ไปตามชะตากรรม ก็จะเป็นความหายนะแก่ประเทศ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๐

ชาติอย่างไม่มีสุดสิ้น จนถึงกับว่าจะไม่ดำรงอยู่ในภาวะ
อันควรแก่ความเป็นไทยต่อไปอีกได้

ราษฎรไทยส่วนมากผู้สนใจต่อการนี้พร้อมด้วยทหารของ
ชาติได้พร้อมใจกันนำความขึ้นกราบบังคมทูล ขอให้เลิกใช้
รัฐธรรมนูญปัจจุบัน และประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่
อันจะเป็นวิถีทางจรโลงประเทศชาติให้วัฒนาถาวร อีกทั้งจะ
เป็นทางบำบัดทุกข์เข็ญของประชาชนทั้งปวงให้เข้าสู่ภาวะปกติ
ได้สืบไป

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้เลิกใช้
รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน และให้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

บททั่วไป

มาตรา ๑ ประเทศไทยเป็น ราชอาณาจักร อันหนึ่ง
ชั้นเดียวจะแบ่งแยกมิได้

ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิดหรือศาสนาใดย่อม
อยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอกัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐

มาตรา ๒ อำนาจอธิปไตยย่อมมาจากปวงชนชาวไทย
พระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้น แต่โดยบท
บัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้.

หมวด ๑

พระมหากษัตริย์

มาตรา ๓ องค์พระมหากษัตริย์ ดำรงอยู่ในฐานะอัน
เป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้

มาตรา ๔ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะและ
ทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก

มาตรา ๕ พระมหากษัตริย์ทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย

มาตรา ๖ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติทาง
รัฐสภา และทรงประกาศแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา

มาตรา ๗ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจบริหารราชการ
แผ่นดินทางคณะรัฐมนตรี และทรงประกาศแต่งตั้งนายก
รัฐมนตรี

มาตรา ๘ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจตุลาการทางศาล

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๐

มาตรา ๕ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งองคมนตรีเป็นตำแหน่งสำหรับถวายคำปรึกษาในราชการแผ่นดิน

มาตรา ๑๐ ในเมื่อพระมหากษัตริย์จะไม่ประทับอยู่ในราชอาณาจักรหรือด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งจะทรงบริหารพระราชภาระไม่ได้ จะได้แต่งตั้งองคมนตรีขึ้นเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ถ้าพระมหากษัตริย์มิได้ทรงตั้งหรือไม่สามารถจะทรงตั้งได้ ก็ให้คณะองคมนตรีเข้าบริหารราชการแผ่นดินในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ทันที

มาตรา ๑๑ ในกรณีราชบัลลังก์ว่างลง และมิได้มีผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ตามความในมาตรา ๑๐ ก็ให้คณะองคมนตรีเข้าบริหารราชการแผ่นดินในหน้าที่ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ชั่วคราว จนกว่าจะได้ประกาศแต่งตั้งผู้สืบสันตติวงศ์ในหน้าที่พระมหากษัตริย์ต่อไป

มาตรา ๑๒ การสืบราชสมบัติให้เป็นไปโดยนัยแห่งกฎมณเฑียรบาลว่าด้วยการสืบสันตติวงศ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๗ และประกอบด้วยความเห็นชอบของรัฐสภา

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๐

หมวด ๒

อภิรัฐมนตรี

มาตรา ๑๓ อภิรัฐมนตรีเป็นตำแหน่งประจำมีหน้าที่
เป็นผู้บริหารราชการในพระองค์ และถวายคำปรึกษาแด่
พระมหากษัตริย์

มาตรา ๑๔ อภิรัฐมนตรีเป็นที่ปรึกษาของพระมหา
กษัตริย์ด้วยการถวายความเห็นโดยชอบและถูกต้อง เพื่อ
ประโยชน์แก่ประเทศชาติทุกสาขา

มาตรา ๑๕ ในคณะอภิรัฐมนตรีจะทรงพระกรุณา
แต่งตั้งผู้อาวุโสเป็นประธานคณะหนึ่งนาย

มาตรา ๑๖ อภิรัฐมนตรีจะพ้นหน้าที่ต่อเมื่อ ลาออก
ทุพพลภาพ หรือตาย

มาตรา ๑๗ เมื่อตำแหน่งอภิรัฐมนตรีว่างลงจะได้มี
พระบรมราชโองการแต่งตั้งแทน อย่างน้อยผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง
แทน จะต้องมียศเสมบัติ เป็นผู้รับราชการประจำมา
แล้วไม่น้อยกว่า ๒๕ ปี และเคยรับราชการอย่างต่ำตำแหน่ง

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๔๘๐

อธิบดี หรือเคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี

มาตรา ๑๘ คณะอภิรัฐมนตรีมีหน่วยราชการขึ้นอยู่กับที่จะมีประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๙ ประธานคณะอภิรัฐมนตรีจะได้อบรมหมายให้อภิรัฐมนตรีคนใดบัญชาหน่วยราชการที่กำหนดตามพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๐ การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การลงโทษ การกำหนดคุณสมบัติข้าราชการ ให้เป็นไปโดยกฎหมาย

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของชนชาวไทย

มาตรา ๒๑ บุคคลย่อมมีฐานะเสมอกันตามกฎหมายฐานะนครศักดิ์ โดยกำเนิดก็ดี โดยแต่งตั้งก็ดี หรือโดยประการอื่นก็ดี ไม่กระทำให้เกิดเอกสิทธิ์อย่างใดเลย

มาตรา ๒๒ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนาหรือลัทธินิยมใด ๆ และย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติพิธีกรรม

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๘

ตามความเชื่อถือของตน เมื่อไม่เป็นปฏิบัติต่อหน้าที่ของพลเมือง และไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๒๓ บุคคลย่อมมีเสรีภาพโดยบริบูรณ์ในร่างกาย เคหสถาน ทรัพย์สิน การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา การศึกษาอบรม การชุมนุมสาธารณะ การตั้งสมาคม การอาชีพ ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งตัวบทกฎหมาย

มาตรา ๒๔ บุคคลย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ภายในเงื่อนไขและวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๒๕ บุคคลมีหน้าที่เคารพต่อกฎหมาย และหน้าที่ของกันและกันระบอบชาติ ช่วยเหลือราชการทางเสีรษณีย์ และอื่น ๆ ภายในเงื่อนไข และโดยวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งต้องมีการศึกษาและการอาชีพ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๐

หมวด ๔

อำนาจบัญชาผู้

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๒๒ รัฐสภาประกอบด้วย วุฒิสภา และสภาผู้แทน ไม่ว่าจะประชุมแยกกันหรือร่วมกัน

มาตรา ๒๓ ร่างพระราชบัญญัติทั้งหลายจะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ด้วยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

มาตรา ๒๔ การตราพระราชบัญญัติขึ้นเป็นกฎหมายให้มีผลย้อนหลัง เป็นการยกโทษบุคคลในทางอาญา นั้นจะกระทำมิได้

มาตรา ๒๕ ร่างพระราชบัญญัติซึ่งรัฐสภาได้ทำขึ้นเสร็จแล้ว ให้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

มาตรา ๓๐ ถ้าพระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัตินั้น จะได้พระราชทานคืนมายังรัฐสภา

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๔๕๐

ภายในหนึ่งเดือน รัฐสภาจะต้องปรึกษากันใหม่ ถ้ารัฐสภา
ลงมติยืนยันตามเดิม ให้นายกรัฐมนตรีนำร่างพระราชบัญญัติ
นั้นขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อถวายประกาศใช้ต่อไป

มาตรา ๓๑ ร่างพระราชบัญญัติทั้งหลายจะเสนอมายัง
คณะรัฐมนตรีหรือจากสมาชิกรัฐสภาก็ได้

มาตรา ๓๒ บุคคลใดจะเป็นสมาชิกวุฒิสภา และสภา
ผู้แทนขณะเดียวกันไม่ได้

มาตรา ๓๓ วุฒิสภาประกอบด้วย สมาชิกที่พระมหากษัตริย์ทรงเลือกตั้งมีจำนวนเท่าสมาชิกสภาผู้แทน

มาตรา ๓๔ สมาชิกภาพแห่งวุฒิสภา มีกำหนดเวลา
คราวละ ๖ ปี จะเพาะเมื่อวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนด ๓ ปี
ให้มีการเปลี่ยนสมาชิกทั้งหนึ่งโดยวิธีจับสลาก

มาตรา ๓๕ สมาชิกภาพแห่งวุฒิสภาสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามวาระ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๐

มาตรา ๓๖ ในระหว่างที่สภาผู้แทนถูกยุบ ถ้าจำเป็นจะ
มีการประชุมวุฒิสภาทำได้

ส่วนที่ ๒

สภาผู้แทน

มาตรา ๓๗ สภาผู้แทนประกอบด้วยสมาชิกที่ราษฎร
เลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
สมาชิกสภาผู้แทน ต้องไม่เป็นข้าราชการประจำ
การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน ให้ใช้วิธีเลือกตั้งออก
เสียงโดยตรงและลับ

มาตรา ๓๘ คุณสมบัติของผู้เลือกตั้งและผู้สมัครรับ
เลือกตั้ง ทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งและจำนวน
สมาชิก ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทน และอย่างน้อยผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องมีเชื้อชาติ
เป็นไทยและริอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี

มาตรา ๓๙ อายุของสภาผู้แทนมีกำหนดเวลาคราวละ
๔ ปี

ระเบียบพิเศษ หน้า ๑๒

ตอนที่ ๕๑ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงเพราะเหตุอื่น นอกจกสิ่งมึนคราว
ออกตามอายุหรือยุบสภา ให้มีมติเลือกสมาชิกขึ้นแทนภายใน
กำหนดเวลาเก้าสิบวัน เว้นแต่อายุของสภาจะเหลือไม่ถึง
หกเดือน และสมาชิกที่เข้ามาแทนนั้นย่อมอยู่ในตำแหน่ง
ได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ที่ตนแทน

มาตรา ๕๐ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่
จะยุบสภาผู้แทนเพื่อให้ราษฎรเลือกตั้งสมาชิกมาใหม่ ใน
พระราชกฤษฎีกาให้ยุบสภา ผู้ที่มีกำหนดเวลาให้เลือกตั้ง
สมาชิกใหม่ภายในเก้าสิบวัน

การยุบสภาผู้แทนจะทำได้ครั้งเดียวในเหตุการณ์เดียว
กัน

มาตรา ๕๑ สมาชิกภาพแห่งสภาผู้แทนสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ถึงคราวออกตามอายุของสภาหรือยุบสภา
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดโดยที่ด้วยการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทน

ส่วนที่ ๓

บทที่ใช้แก่สภาทั้งสอง

มาตรา ๔๑ สมาชิกสภาผู้แทนมีสิทธิเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีรายตัวหรือทั้งคณะก็ได้ โดยมีสมาชิกรับรองไม่ต่ำกว่า ๒๕ คน การลงมติในกรณีเช่นนี้มีไว้กระทำในวันเดียวกันกับวันที่ปรึกษา

มาตรา ๔๒ ก่อนเข้ารับหน้าที่ สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทน ต้องปฏิญาณตนในที่ประชุมแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกว่า จะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๔๔ สมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนย่อมเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ตาม ความเห็นของตนโดยบริสุทธิ์ใจ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนชาวไทย

มาตรา ๔๕ พระมหากษัตริย์ทรงตั้งสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนตามมติของสภานั้น ๆ ให้เป็นประธานแห่งสภาคนหนึ่ง เป็นรองประธานคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

ตอนที่ ๕๖ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

มาตรา ๕๖ ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทน
หน้าที่ดำเนินกิจการของสภานั้น ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบ
รื่องประธานมีหน้าที่ทำกิจการแทนประธานเมื่อประธานไม่
อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

มาตรา ๕๗ ในเมื่อประธานและรองประธานวุฒิสภา
หรือสภาผู้แทนไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิกของสภานั้น ๆ
เลือกตั้งกันขึ้นเองเป็นประธานในคราวประชุมนั้น

มาตรา ๕๘ การประชุมของวุฒิสภาที่ใด หรือของสภา
ผู้แทนที่ใด ทุกคราวต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่ต่ำกว่าหนึ่งใน
สามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา ๕๙ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษานั้น ให้ถือเอา
เสียงข้างมากเป็นประมาณ เว้นแต่เรื่องซึ่งมีบทบัญญัติไว้
เป็นพิเศษในรัฐธรรมนูญนี้

สมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามี
จำนวนเสียงลงคะแนนเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออก
เสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่ง และเป็นเสียงชี้ขาด

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

มาตรา ๕๐ ในที่ประชุมแห่งสภา สมาชิกผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำใด ๆ ในทางแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นหรือออกเสียงลงคะแนน ย่อมเป็นเอกสิทธิ์โดยเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกผู้นั้นในทางใดมิได้

เอกสิทธิ์คุ้มครองไปถึงผู้พิมพ์โฆษณารายงานการประชุมโดยคำสั่งของสภา และคุ้มครองไปถึงผู้ที่สภาเชิญมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมด้วย

มาตรา ๕๑ สมัยประชุม ของวุฒิสภา และสภาผู้แทน ย่อมเริ่มต้นและสิ้นสุดลงพร้อมกัน

มาตรา ๕๒ ในปีหนึ่งมีสมัยประชุม ของสภาทั้งสอง สมัยหนึ่งหรือหลายสมัยแล้วแต่สภาผู้แทนจะกำหนด การประชุมครั้งแรกต้อง กำหนดให้สมาชิกได้มาประชุมภายในสามสิบวัน นับแต่วันเลือกตั้ง วันเริ่มสมัยประชุมประจำปีให้สภาผู้แทนเป็นผู้กำหนด

มาตรา ๕๓ สมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่ง ๆ มีกำหนดเวลาเก้าสิบวัน แต่พระมหากษัตริย์จะโปรดเกล้าฯ ให้ขยายเวลาออกไปก็ได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๐

อนึ่งในระหว่างเวลาเก้าสิบวันนั้นจะโปรดเกล้าฯ ให้
ประชุมก็ได้

มาตรา ๕๔ พระมหากษัตริย์ทรงเรียกประชุมวุฒิสภา
และสภาผู้แทนตามสมัยประชุม ทรงปิดและเปิดประชุม

พิธีเปิดประชุมจะทรงพระกรุณาเสด็จดำเนิน มาทรงทำ
หรือจะโปรดเกล้าฯ ให้รัชทายาท กับบรรลุนิติภาวะแล้ว
หรือผู้ใดผู้หนึ่งกระทำพิธีแทนพระองค์ก็ได้

มาตรา ๕๕ เมื่อเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ของ
แผ่นดิน พระมหากษัตริย์จะทรงเรียกประชุมวิสามัญแห่ง
สภาทั้งสองก็ได้

มาตรา ๕๖ สมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนทั้งสองสมาชิก
หรือสมาชิกแต่ละสภามีจำนวน ไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของ
สมาชิกของทั้งสองสภา มีสิทธิเข้าชื่อยื่นร้องขอให้นำความ
กราบบังคมทูลขอให้ทรงเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาทั้งสอง
ก็ได้

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๐

คำร้องขอตั้งกล่าวในวาระก่อน ถ้าเป็นของสมาชิก
แห่งสภาใด ก็ให้ยื่นต่อสภานั้น ถ้าเป็นของสมาชิกทั้งสอง
สภา ก็ให้ยื่นต่อประธานสภาของสภาที่มีสมาชิกเข้าชื่อมาก
กว่า ถ้ามีจำนวนเท่ากันให้ยื่นต่อประธานวุฒิสภา

ให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับคำร้อง ขอนำความกราบ
บังคมทูล และรับสนองพระบรมราชโองการ

มาตรา ๕๗ ในระหว่างสมัยประชุม ผู้ใดจะฟ้องร้อง
สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนในทางอาญา ศาล
จะต้องได้รับอนุญาตจากสภาที่ผู้นั้นเป็น สมาชิก ก่อน จึงจะ
พิจารณาได้ แต่การพิจารณาคดีนั้นต้องมีให้เป็นการชัดขวาง
ต่อการศึกษาที่สมาชิผู้นั้นจะเข้ามาประชุม

การพิจารณาคดีที่ศาลได้กระทำไปก่อนคำอ้างว่าจำเลย
เป็นสมาชิกของสภาใดสภาหนึ่งนั้น ย่อมเป็นอันใช้ได้

มาตรา ๕๘ ในระหว่างสมัยประชุม ห้ามไม่ให้จับ
หรือหมายเรียกตัวสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนไป

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา สหุสจิกายน ๒๕๕๐

กักขัง เว้นแต่จับในขณะที่กระทำผิด แต่ต้องรับรายงาน
ไปยังประธานแห่งสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิก ประธานแห่ง
สภานั้นอาจส่งปล่อยผู้ถูกจับให้พ้นจากการกักขังได้

มาตรา ๕๕ ถ้าสมาชิกวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร
ในระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาอยู่ก่อนสมัยประชุม เมื่อ
ถึงสมัยประชุม พนักงานสอบสวนหรือศาล แล้วแต่กรณีต้อง
ส่งปล่อย ถ้าหากสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกได้ร้องขอ

คำสั่งปล่อยตามความในวรรคก่อนให้มีผลบังคับตั้งแต
วันปล่อย จนถึงวันสุดท้ายแห่งการประชุม

มาตรา ๖๐ ร่างพระราชบัญญัติให้เสนอต่อสภาผู้แทน
ก่อน เมื่อสภาผู้แทนได้พิจารณาอนุมัติให้ใช้ได้แล้ว ให้
นำเสนอต่อวุฒิสภา ถ้าวุฒิสภาพิจารณาอนุมัติเห็นชอบด้วย
โดยไม่แก้ไขแล้ว ก็ดำเนินการต่อไปตามความใน
มาตรา ๒๕

ถ้าหากวุฒิสภาตงมติไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้ส่งร่าง
พระราชบัญญัตินั้น กลับคืนมาให้สภาผู้แทนพิจารณาใหม่ ถ้า

ระเบียบพิเศษ หน้า ๑๘

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

สภาผู้แทนลงมติเห็นชอบตามวุฒิสภาแล้วก็ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป

ถ้าวุฒิสภาลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม ก็ให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นกลับคืนมาให้สภาผู้แทนพิจารณาใหม่ ถ้าสภาผู้แทนลงมติเห็นชอบตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมมา ก็ให้ดำเนินการต่อไปตามความในมาตรา ๒๕

ถ้าหากสภาผู้แทนลงมติดำเนินตามเดิมในร่างพระราชบัญญัติที่ส่งกลับคืนมา ตามความ ในวรรคสอง หรือ วรรคสาม ด้วยคะแนนเสียงมากกว่าครึ่งของสมาชิกทั้งหมดแล้ว ก็ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัติเป็นอันได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา และให้ดำเนินการต่อไปตามความในมาตรา ๒๕

มาตรา ๖๑ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินนั้นจะเสนอได้โดยคณะรัฐมนตรีหรือโดยสมาชิกของรัฐสภา ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีรับรอง

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหมายถึงร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อความต่อไปนี้ทั้งหมด หรือแต่ข้อใดข้อหนึ่ง กล่าวคือ การตั้งขึ้นหรือยกเลิก หรือลด หรือเปลี่ยนแปลง

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๐

แก้ไข หรือผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับ อันเกี่ยวแก่
การภาพหรืออากร หรือว่าด้วยเงินตรา การจัดสรร รับ
รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการกู้เงิน หรือการประกัน
หรือการใช้เงินกู้

ในกรณีเป็นที่สงสัย ให้เป็นอำนาจของประธานสภา
ผู้แทนที่จะวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัติใด เป็นร่างพระราช
บัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่

มาตรา ๖๒ ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนได้ลงมติ
ให้ใช้ได้ และได้เสนอไปยังวุฒิสภานั้น วุฒิสภาจะต้อง
พิจารณาและลงมติภายในกำหนดสามสิบวัน แต่ถ้าร่าง
พระราชบัญญัตินั้น เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาจะต้องพิจารณาและลงมติภายในกำหนด ๑๕ วัน

กำหนดวันดังกล่าวในวรรคก่อนให้หมายถึงวันในสมัย
ประชุมและเริ่มนับตั้งแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้น ได้มาถึง
วุฒิสภา

ถ้าวุฒิสภาไม่ได้พิจารณา ลงมติในร่างพระราชบัญญัติที่
สภาผู้แทนส่งมาภายในกำหนดเวลาที่กล่าวในวรรคแรก ก็
ให้ถือว่าวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๐

มาตรา ๖๓ งบประมาณแผ่นดินประจำปี ต้องตราขึ้นเป็นพระราชบัญญัติ ถ้าพระราชบัญญัติออกไม่ทันปีใหม่ ให้ใช้พระราชบัญญัติปีก่อนนั้น ไปพลาง

มาตรา ๖๔ วุฒิสภาและสภาผู้แทน มีอำนาจควบคุมราชการแผ่นดิน โดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๖๕ ในที่ประชุมของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทน สมาชิกทุกคนมีสิทธิตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในข้อความใด อันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ แต่รัฐมนตรีย่อมมีสิทธิที่จะไม่ตอบได้ เมื่อเห็นว่าข้อความนั้นยังไม่ควรเปิดเผย เพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์ของแผ่นดิน

มาตรา ๖๖ การประชุมวุฒิสภาและสภาผู้แทนย่อมเป็นการเปิดเผย ตามลักษณะที่กำหนดไว้ใน ข้อบังคับของแต่ละสภา แต่ถ้าหากคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกของแต่ละสภาไม่ต่ำกว่า ๒๕ คนร้องขอให้ประชุมลับ ก็ให้ประชุมลับ

มาตรา ๖๗ วุฒิสภาและสภาผู้แทนมีอำนาจเลือกสมาชิกแห่งสภาตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลที่เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิกในสภาก็ตาม

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๔๘๐

เป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำกิจการหรือพิจารณา
สอบสวนข้อความใด อันอยู่ในวงงานของสภาแล้วรายงาน
ต่อสภา คณะกรรมการที่กล่าวนี้ ย่อมมีอำนาจเรียกบุคคล
ใดมาชี้แจง แสดงความเห็น ในเรื่อง กิจการที่กระทำหรือ
พิจารณาอยู่นั้น ได้

เอกสิทธิที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๐ นั้น ให้คุ้มครองถึง
บุคคลผู้ที่กระทำหน้าที่ตามมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๖๔ การประชุมคณะกรรมการตามมาตรา
๖๓ นั้น ต้องมีกรรมการไม่ต่ำกว่าครึ่งจำนวนมาประชุม
จึงเป็นองค์ประชุมได้

มาตรา ๖๕ วุฒิสภาและสภาผู้แทนมีอำนาจตั้งข้อ
บังคับการประชุมและการปรึกษาของสภา เพื่อดำเนินการ
ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา

มาตรา ๗๐ ในกรณีต่อไปนี้ ให้รัฐสภาประชุมร่วมกัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๓

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๐

- (๑) การให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติตามความในมาตรา ๑๒
- (๒) การปรึกษาร่างพระราชบัญญัติกันใหม่ตามความในมาตรา ๓๐
- (๓) พิธีเปิดประชุมรัฐสภาตามความในมาตรา ๕๔
- (๔) การลงมติความไว้วางใจในคณะรัฐมนตรี ตามความในมาตรา ๗๗
- (๕) การให้ความยินยอมในการประกาศสงครามตามความเห็นชอบในมาตรา ๘๓
- (๖) การให้ความเห็นชอบแก่หนังสือสัญญาตามความในมาตรา ๘๔
- (๗) การตีความในรัฐธรรมนูญตามความในมาตรา ๘๔

มาตรา ๗๑ ให้ประธานวุฒิสภาเป็นประธานของที่ร่วมประชุมของรัฐสภา และให้ประธานสภาผู้แทนเป็นรองประธาน

มาตรา ๗๒ ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ให้ใช้ข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของวุฒิสภาโดยอนุโลม

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๐

มาตรา ๑๓ ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ให้นำบท
ที่ใช้แก่สภาทั้งสองมาใช้โดยอนุโลม

หมวด ๕

อำนาจบริหาร

มาตรา ๑๔ พระมหากษัตริย์ทรงตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้น
คณะหนึ่ง ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง และ
รัฐมนตรีอย่างน้อยสี่ห้าคน อย่างมากยี่สิบห้าคน

ในการตั้งนายกรัฐมนตรี ประธานคณะอภิรัฐมนตรีเป็น
ผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ รัฐมนตรีต้องไม่เป็น
ข้าราชการประจำ

มาตรา ๑๕ ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจบริหารราชการ
แผ่นดิน

มาตรา ๑๖ รัฐมนตรีผู้มิได้เป็นสมาชิกแห่งสภา ย่อม
มีสิทธิไปประชุม และแถลงข้อเท็จจริง หรือ แสดงความคิดเห็น
ในวุฒิสภาหรือในสภาผู้แทน หรือในที่ประชุมร่วมกัน
ของรัฐสภาได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๔๕๐

เอกสิทธิที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๐ นั้น ให้นำมาใช้โดย
อนุโลม

มาตรา ๓๗ ในการดำเนินนโยบายบริหารราชการ
แผ่นดิน คณะรัฐมนตรีต้องได้รับความไว้วางใจของรัฐสภา

รัฐมนตรีผู้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าการกระทรวง ต้อง
รับผิดชอบในหน้าที่ของตนต่อรัฐสภา ในทางรัฐธรรมนูญ
และรัฐมนตรีทุกคนจะได้รับการแต่งตั้งให้ว่าการกระทรวง
หรือไม่ก็ตาม ก็ต้องรับผิดชอบร่วมกันในนโยบายทั่วไปของ
คณะรัฐมนตรี

นโยบายของคณะรัฐมนตรีแต่ละคณะที่ได้ดำเนินมา จะ
เสร็จลงหรือที่ดำเนินการอยู่เพียงใดก็ตาม คณะรัฐมนตรีผู้
บริหารราชการแผ่นดินภายหลังจะเลิกล้มหรือแก้ไขให้เป็น
อย่างอื่นมิได้ เว้นแต่จะเสนอขอรับพระบรมราชวินิจฉัย
และได้รับพระบรมราชานุญาตแล้ว

มาตรา ๓๘ รัฐมนตรีทั้งคณะต้องออกจากตำแหน่ง เมื่อ
มีพระบรมราชโองการหรือเมื่อสภาผู้แทนลงมติไม่ไว้วางใจ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา พุศ. ๒๔๕๐

ตามมาตรา ๔๒ หรือรัฐสภาไม่ให้ความไว้วางใจตามมาตรา ๗๗ หรือเมื่อสภาผู้แทนชุดที่มีส่วนให้ความไว้วางใจแก่คณะรัฐมนตรีในขณะที่เข้ารับหน้าที่นั้นสุดสิ้นลง ในกรณีดังกล่าว หลังนี้และกรณีที่ คณะรัฐมนตรี ลาออกจาก ตำแหน่งเอง คณะรัฐมนตรีที่ออกนั้น ต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานไปจนกว่าจะตั้งคณะรัฐมนตรีชุดใหม่

มาตรา ๗๘ ความเป็นรัฐมนตรีสุดสิ้นลงเฉพาะตัวโดย

(๑) โดยพระบรมราชโองการ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติตามความในมาตรา ๔๑ (๕)

(๕) รัฐสภาลงมติไม่ไว้วางใจ

มาตรา ๘๐ ในเหตุฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันจะรักษาความปลอดภัยสาธารณะหรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ และจะเรียกประชุมรัฐสภาให้ทันที่มั่งได้ก็ดี หรือกรณี เช่นว่านั้นเกิดขึ้นในระหว่างสภาผู้แทนถูกยุบก็ดี พระมหา

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๗

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๐

กษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับ ดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้

ในการประชุมรัฐสภาคราวต่อไป ให้นำพระราชกำหนดนั้นเสนอต่อรัฐสภาเพื่อทราบ

มาตรา ๘๑ ในระหว่างสมัยประชุม ถ้าคณะรัฐมนตรีเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการภาษีอากรหรือเงินตราฉบับใด จะต้องได้รับพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาผลประโยชน์ของแผ่นดิน จะถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์เพื่อตราเป็นพระราชกำหนดให้ใช้ดังพระราชบัญญัติก็ได้

มาตรา ๘๒ พระมหากษัตริย์ทรงพระราชอำนาจในการประกาศใช้กฎอัยการศึก

มาตรา ๘๓ พระมหากษัตริย์ทรงพระราชอำนาจในการประกาศสงครามเมื่อได้รับความยินยอมของรัฐสภา

มาตรา ๘๔ พระมหากษัตริย์ทรงพระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญาสงบศึกและทำหนังสือสัญญาอื่น ๆ กับนานาประเทศ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๔๘๐

มาตรา ๘๕ พระมหากษัตริย์ทรงพระราชอำนาจในการ
พระราชทานอภัยโทษ

มาตรา ๘๖ พระมหากษัตริย์ทรงพระราชอำนาจในการ
ตราพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๘๗ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๖ และมาตรา
๗๕ บทกฎหมาย พระราชหัตถเลขาและพระบรมราชโองการ
ใดอันเกี่ยวกับราชการแผ่นดิน ต้องมีรัฐมนตรีคนหนึ่งลง
นามรับสนองพระบรมราชโองการ

หมวด ๖

อำนาจตุลาการ

มาตรา ๘๘ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจ
ของศาลโดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องดำเนินตาม กฎหมายและใน
พระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

มาตรา ๘๙ บรรดาศาลทั้งหลายจัดตั้งขึ้นได้ แต่โดย
พระราชบัญญัติ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๐

มาตรา ๕๐ การตั้งศาลขึ้นใหม่ เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งหรือที่มั่งซื้อหาฐานใดฐานหนึ่ง โดยฉะเพาะแทนศาลธรรมดาที่มีอยู่ตาม กฎหมายสำหรับพิจารณาพิพากษาคดีนั้น จะกระทำมิได้

มาตรา ๕๑ ผู้พิพากษาข่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย

มาตรา ๕๒ การแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน การย้ายและการถอดถอนผู้พิพากษา จะต้องได้รับความเห็นชอบของพระมหากษัตริย์และของคณะกรรมการตุลาการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

หมวด ๗

การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๕๓ รัฐธรรมนูญนี้แก้ไขเพิ่มเติมได้โดยความเห็นชอบของรัฐสภา

หมวด ๘

บทสุดท้าย

มาตรา ๕๔ รัฐสภาทรงไว้ซึ่งสิทธิเด็ดขาดในการตีความแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มติในการตีความแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ต้องมีเสียงเห็นด้วยไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งสองสภารวมกัน

มาตรา ๕๕ บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความแย้งหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นโมฆะ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๖ ในวาระเริ่มแรก วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงเลือกตั้ง ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันใช้รัฐธรรมนูญนี้ และถ้าจำเป็นจะทำการประชุมวุฒิสภาก็ได้ ซึ่งในกรณีนี้ให้วุฒิสภามีอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาไปจนกว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้จะสำเร็จเรียบร้อย

ระเบียบพิเศษ หน้า ๓๑

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๔๘๐

มาตรา ๕๗ ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน โดยถือเกณฑ์จำนวนราษฎรสองแสนคน ต่อสมาชิกผู้แทนหนึ่งคน ถ้าเขตจังหวัดใดมีจำนวนราษฎรตามผลสำรวจสำมะโนครัวครั้งสุดท้ายเกินกว่าสองแสนคน ให้จังหวัดนั้นมีจำนวนสมาชิกผู้แทนเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนต่อจำนวนราษฎรทุกสองแสนคน เศษของสองแสนคนถ้าถึงกึ่งหรือกว่าให้นับเป็นสองแสน และวิธีการเลือกตั้งให้ใช้วิธีรวมเขตจังหวัด

คุณสมบัติของผู้เลือกตั้ง และผู้สมัครรับเลือกตั้ง อื่นทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พุทธศักราช ๒๔๗๕ เท่าที่ไม่ขัดกับวิธีเลือกตั้งรวมเขต และให้ยกเว้นการห้ามตามมาตรา ๑๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

ตอนที่ ๕๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๐

มาตรา ๕๘ ให้ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ตามความในมาตรา ๕๗ ให้เสร็จสิ้นลงภายในกำหนดเก้าสิบ
วัน นับแต่วันใช้รัฐธรรมนูญนี้.

ประกาศ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๕๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

ผู้บัญชาการทหารแห่งประเทศไทย

๕ พฤศจิกายน ๒๔๕๐